

Cesty dál vedou

Smolaři

1. Chtěla bych znát, kudy dál vedou,
dál, cesty dál vedou,
teď jenom vím, že po jedné jdu s tebou,
dál cestou jdu s tebou.
R: [: Nesmíš mě ztratit, nechat mě stát
nebo snad svázat a pak mi lhát,
že jdem tou správnou, nejlepší z cest,
tou, která má mě vést, která má mě vést
prý až domů k nám. :]
2. Že nevidím svět, světem musím jít s tebou,
dál musím jít s tebou,
mám ještě cit a slyším, jak stromy kvetou,
dál slyším, jak kvetou.
R: [: Kdybych měla ztratit poslední, co mám,
o jedno tě prosím: nevod' mě k nám,
pak můžeš mi zmizet a "sbohem" dát,
já budu říkat "dík", budu říkat "dík",
na prázdný svět se smát. :]
- *: Prošli jsme zadními vrátky,
já neprohrála, teď to vím,
cesty mě přivedly zpátky,
v nose mě štípe zas dým.
3. Teď dávám dík za to, že jsem šla s tebou,
dík, že jsem šla s tebou,
teď dobře vím, kudy dál vedou,
dál, cesty dál vedou,
[: dál, cesty dál vedou ... :]